

2. W przypadku gdy komisja uzna wyjaśnienia prezydium za niewystarczające lub niewłaściwe, może ona zażądać rozpatrzenia sprawy na najbliższej sesji rady.

§ 16. 1. Komisja nie ma prawa wydawania zarządzeń. Komisja zwraca się do gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium z wnioskiem o wydanie lub spowodowanie wydania zarządzeń.

2. Gromadzka rada narodowa nie może przekazywać komisjom prawa decydowania w imieniu rady.

§ 17. 1. Komisje uprawnione są do przedstawiania wniosków w sprawie porządku obrad sesji gromadzkiej rady narodowej.

2. W sprawach wniesionych lub rozpatrzonych przez komisje przedstawiciele jej mogą występować na sesji rady w charakterze referentów lub koreferentów.

§ 18. Komisje obowiązane są do składania gromadzkiej radzie narodowej sprawozdań ze swych prac w terminach ustalonych przez radę.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

1662

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 11 grudnia 1954 r.

w sprawie zwrotu kosztów przejazdów i noclegów oraz diet dla radnych i członków komisji rad narodowych.

1. Praca radnych oraz członków komisji rad narodowych jest bezpłatna.

2. Radnym i członkom komisji rad narodowych przysługuje zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów podróży i noclegów w związku z ich przyjazdem na sesje rady, posiedzenia komisji lub w związku z ich udziałem w przeprowadzanej kontroli społecznej poza miejscem stałego zamieszkania.

3. Radni wojewódzkich i powiatowych rad narodowych oraz członkowie komisji tych rad, wykonujący swe funkcje poza miejscem stałego zamieszkania, mają prawo do zwrotu utraconego zarobku i zwiększonych kosztów pobytu poza miejscem stałego zamieszkania w postaci diet według zasad ustalonych dla pracowników państwowych.

4. Członkowie miejskich, dzielnicowych, gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli oraz członkowie komisji tych rad narodowych nie otrzymują zwrotu utraconego zarobku i zwiększonych kosztów pobytu w postaci diet.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc uchwała nr 244 Rady Państwa z dnia 25 października 1948 r. w sprawie zasad wynagrodzeń za pracę w radach narodowych.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

1663

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA I RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1954 r.

o przedstawicielach gromadzkiej rady narodowej oraz o zebraniach wiejskich.

Rada Państwa i Rada Ministrów uchwalają, co następuje:

§ 1. Dla wchodzących w skład gromady poszczególnych wsi, liczących co najmniej 15 gospodarstw — gromadzka rada narodowa powołuje przedstawicieli gromadzkiej rady narodowej, zwanych pełnomocnikami. Dla wsi o rozproszonej zabudowie lub wsi, których liczba mieszkańców przekracza 300, może gromadzka rada narodowa powołać 2 lub więcej pełnomocników z przydzieleniem każdemu określonego terenu działania.

§ 2. Gromadzka rada narodowa powołuje pełnomocników w zasadzie spośród zamieszkałych w danej wsi radnych gromadzkiej rady narodowej.

§ 3. Pełnomocnik pracuje w myśl wskazań prezydium gromadzkiej rady narodowej i utrzymuje stałą łączność między mieszkańcami wsi a prezydium gromadzkiej rady narodowej.

§ 4. 1. Pełnomocnik współdziała przy wykonywaniu swych czynności z radnymi, członkami komisji gromadzkiej rady narodowej oraz innymi aktywistami, zamieszkałymi w danej wsi.

2. Pełnomocnik —

- 1) zwołuje zebranie mieszkańców wsi na zlecenie gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium bądź też na żądanie większości mieszkańców wsi, podając do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej wsi termin i miejsce zebrania wiejskiego oraz sprawy, które na tym zebraniu mają być omawiane,
- 2) współdziała w wykonaniu zadań stojących przed gromadką radą narodową i jej prezydium przy organizowaniu obowiązkowych dostaw oraz czynów społecznych i współzawodnictwa,
- 3) przekazuje do gromadzkiej rady narodowej skargi, zażalenia i wnioski ludności,

- 4) okazuje pomoc prezydium gromadzkiej rady narodowej w prowadzeniu spraw meldunkowych,
- 5) wydaje świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt.

§ 5. 1. Zebranie wiejskie otwiera i przewodniczy na nim pełnomocnik lub inny przedstawiciel gromadzkiej rady narodowej, wyznaczony przez jej prezydium.

2. Na zebraniu wiejskim rozpatruje się sprawozdania radnych z ich działalności i z działalności rady.

3. Na zebraniu wiejskim mogą być omawiane sprawy danej wsi, a w szczególności sprawy dotyczące:

- 1) poprawy warunków gospodarczych, bytowych i kulturalnych mieszkańców wsi,
- 2) rozwoju produkcji rolniczej,
- 3) upowszechnienia wiedzy rolniczej,
- 4) warunków sanitarnych i porządkowych wsi,
- 5) postulatów mieszkańców wsi.

4. Zebrania wiejskie mogą być poświęcone poprawie warunków gospodarczych i bytowo-kulturalnych

wsi w drodze czynów społecznych oraz sprawie wykonania obowiązków wobec Państwa i mobilizowania ludności pracującej do zwalczania wszelkich prób przeciwdziałania zarządzeniom władzy ludowej.

§ 6. Pełnomocnik bierze udział w naradach pełnomocników, organizowanych przez prezydium gromadzkiej rady narodowej, i obowiązany jest informować prezydium o wykonywaniu zadań zleconych mu przez gromadzką radę narodową i jej prezydium, a także o wnioskach omawianych na zebraniach wiejskich.

§ 7. Funkcja pełnomocnika jest pracą społeczną i z tytułu wykonywania swoich zadań pełnomocnik nie pobiera wynagrodzenia.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1664

UCHWAŁA Nr 796 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 1954 r.

w sprawie budżetów dzielnicowych rad narodowych.

Na podstawie art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) oraz art. 15 ust. 1 i art. 37 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 i z 1954 r. Nr 25, poz. 94) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1955 r. wchodzi w życie przepisy dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 i z 1954 r. Nr 25, poz. 94) — w stosunku do budżetów dzielnicowych rad narodowych, zwanych w dalszym ciągu budżetami dzielnicowymi.

§ 2. 1. Budżety zbiorcze miast podzielonych na dzielnice obejmują jednostkowe budżety tych miast oraz budżety dzielnicowe.

2. Z jednostkowych budżetów miejskich finansowane są zadania wspólne dla całego miasta.

3. Z budżetów dzielnicowych finansuje się zadania o znaczeniu dzielnicowym.

§ 3. 1. Z budżetów dzielnicowych finansowane są w szczególności:

w zakresie oświaty:

przedszkola, szkoły podstawowe, szkoły podstawowe dla pracujących, domy dziecka i młodzieży, pogotowia opiekuńcze, pomoc dzieciom w rodzinach własnych i zastępczych, świetlice dziecięce, półkolonie, ogrody jordanowskie, kolonie i obozy dziecięce, wczasy dzieci w mieście, dożywianie dzieci w szkołach i w świetlicach dziecięcych;

w zakresie kultury:

dzielnicowe domy kultury, świetlice i biblioteki dzielnicowe;

w zakresie zdrowia:

szpitale dzielnicowe, lecznictwo otwarte dzielnicowe oraz przychodnie przy zakładach pracy, żłobki, położne rejonowe,

nowe, kuchnie mleczne, wyprawki niemowlęce, higiena szkolna;

w zakresie handlu:

zakłady żywienia zbiorowego znaczenia dzielnicowego;

w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:

kąpieliska, łaźnie, zarządy budynków mieszkalnych, ciepłownie rejonowe, ochrona substancji mieszkaniowej, studnie publiczne, ulice, place, mosty i wiadukty, utrzymanie czystości na ulicach i placach, oświetlenie ulic i placów, zieleń (parki i skwery) w obrębie dzielnicy, ogrody działkowe, cmentarze wojenne, gospodarka terenami nie zabudowanymi;

w zakresie rolnictwa:

popieranie produkcji roślinnej i zwierzęcej;

w zakresie administracji:

utrzymanie dzielnicowej rady narodowej, komisji, prezydium i podległych mu jednostek administracyjnych.

2. Rady Narodowe w m. st. Warszawie i m. Łodzi oraz — za zgodą wojewódzkich rad narodowych — miejskie rady narodowe innych miast podzielonych na dzielnice mogą ze względu na warunki lokalne dokonywać na określony rok budżetowy przesunąć niektórych zadań między budżetem miejskim i budżetami dzielnicowymi.

§ 4. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą tracą moc przepisy § 9 ust. 1 pkt 12 i § 10 uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 17 marca 1951 r. — Instrukcja nr 15 w sprawie podziału większych miast na dzielnice oraz zakresu działania dzielnicowych rad narodowych i ich organów (Monitor Polski Nr A-43, poz. 543).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz